

Κατόπιν λοιπόν τοιούτων ἤκιστα ἐνθαρρυντικῶν περὶ θεά-
τρου συμπαθειῶν ἔπρεπε νὰ εὐρεθῇ ὁ ὄχι φιλόμουςος, ἀλλ' ἑπιπολαιότερος, δῆμαρχος καὶ ρίψῃ ἡμῖς ἑκατομμύριον
δραχμῶν εἰς ἓν κτίριον—θέατρον, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς
τὸ παρὸν ὡς πρυτανεῖον γλαυκῶν.

Τοῦ Μουτζόπουλου ἡ θρησκευτικὴ διαχείρισις καὶ ὁ ἄ-
κρατος ἐν τοῖς ἔργοις ὑπὲρ τοῦ τόπου ἐνθουσιασμός του δὲν
ἠδύναντο νὰ χαρίσωσι τὴν ἡσυχίαν εἰς τοὺς φιλοδόξους ἀν-
τιπάλους του. Διὰ τοῦτο προσποιούμενοι ἡλιθιότητα ὡς ἐάν
ἐζήτουν τὴν ἡσυχίαν τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς ἐκ τῶν κοινῶν
ἀπομακρύνσεώς του, θέλουσιν ἀπλῶς μόνον τὴν ἀλλαγὴν.
Οἱ ἀγαθοὶ! Ἀλλ' ἂν αὕτη ἀντὶ νὰ φέρῃ ἡ συμπληρώσῃ πολ-
λὰ καλὰ, φέρῃ τὴν ἀνατροπὴν, τὴν στασιμότητα ἢ καὶ αὐ-
τὴν τὴν ἀπάλειψιν δι' ἀμεριμνομερίμνου διοικήσεως, τοῦτο
δι' αὐτοῦ; ὀλίγον ἐμμέσως ἐνδιαφέρει. Ἀρκεῖ ὅτι διὰ τε-
τραστοῦς μαρτυρίου θὰ πληρώσωμεν ἀκριβῶς τὴν ὁρεξίν μας
τοῦ νὰ δοκιμασθῇ καὶ ἄλλος.

Ἄν καὶ δὲν πληροῦσιν οἱ ὀμηριδισταὶ διὰ τοῦ ὑποψη-
φίου των τὴν ἀκόλουθον ἀξίωσιν των, οὐχ ἦττον πρὸς τὴν
ἰσχυρὰν βέλυσιν, διαυγὴ κρίσιν, καὶ εἰδικότητα ἐν τῇ γε-
νικῇ ἐμπόρικῃ φυσιογνωμίᾳ τοῦ Πειραιῶς, ἅτινα κέετται ὁ
κ. Μουτζόπουλος, θέλουσι καὶ τὸν ἐπιστημονικὸν προχειρό-
τερον τίτλον «δικηγόρος». Ἐνῶ ὄχι πολλὰκις, ἀλλ' ἐν γέ-
νει ἡ ἐκ τῆς πείρας εἰδικότης συνοδευομένη διὰ καλῆς θε-
λήσεως λυσιτελεστέρᾳ τῆς ἐπιστημονικῆς θεωρίας ἐφάνη.
Ἄλλως τὸν τραπεζίτην Μουτζόπουλον προκειμένου νὰ
τὸν διαδεχθῇ ὁ τοκιστὴς (καὶ σουλατσαδόρος) Ὁμηρίδης,
δὲν διαβλέπωμεν ἐν τούτῳ ἄλλο τι ἢ πράγματι μίαν ἐπι-
στημονικωτέραν διοίκησιν.

Τοῦ τελευταίου τὸ παρελθὸν δὲν γνωρίζομεν, ἐπεὶ δὲ δὲν
βλέπομεν τὸ παρὸν του. Ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ πρώτου ἔχομεν
μίαν σειρὰν παράλληλον τῆς ζωῆς του ἐντίμου ἐργασίας.
Διότι τὴν περιουσίαν του ὀφείλει μᾶλλον εἰς τὰς εὐρώστους
ἵνας του, εἰς τὴν ἀδιάλλακτον ἔχθραν τῶν ποδῶν του πρὸς
τὰ ὑποδήματα καὶ εἰς τὴν σημαίαν τῆς δημιουργικῆς ἐργα-
σίας ποδῶν του. Ὅπως ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ἐκτός τῶν χρυ-
σοκανθάρων καὶ μάλιστα τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ δὲν εἶχομεν τὴν
χρυσὴν ὀλβιότητα νὰ ἐρχώμεθα ἐν τῷ κόσμῳ ὀλίγον Κροί-
σοι· οὕτω καὶ ὁ Μουτζόπουλος ἐλθὼν, ἠναγκάσθη νὰ ἐγ-
καταλείψῃ τὴν γεννέτειράν του Στεμνίτσαν καὶ ἐγκατα-
σταθῇ εἰς τὸ πρᾶσσοτραπὲς Ἀργος. Ἐκεῖ ὑπηρετήσας εἰς
ἐδωδιμοπωλεῖον μαγαζεῖον ἔδραμεν εἰς Ναύπλιον καὶ ἔστη-
σε τὸν θρόνον τοῦ μπακαλικοῦ του, μόλις ὁ Ὁθων ἔστησε ἐ-
κεῖ τὸν βασιλικὸν του. Τοῦτον ἠκολούθησεν εἰς Ἀθήνας ὡς
πιστὸς αὐλικὸς καὶ τὸ 1841, ὅτε ὁ Πειραιεύς ἠρίθμει περὶ
τοῦς 1500 κατοίκους, ἀπεκατεστάθη μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του
ἐνταῦθα, ἐπιδοθέντες εἰς τὴν ἐμπορίαν τῶν προϊόντων καὶ
σιτηρῶν, ἐξ ὧν καὶ δεκάδα πλοίων κατεσκεύασαν κομίζον-
τες κατευθεῖαν ἐκ Ρωσσίας ἀποκλειστικῶς διὰ λ/σμόν των
μεγάλα φορτία σίτου, εἰς τὸ ὅποιον εἶδος τοῦ ἐμπόριου των
ὀρείζεται τὸ μεγαλειότερον καὶ κυρίως ποσὸν τῶν κεφαλαίων
Λοιπὸν ἀπέναντι μιᾶς τοιαύτης συνεχοῦς καὶ μεγάλης καὶ
ἐυνοηθείσης ἐκ τῶν περιστάσεων ἐργασίας δὲν δικαιούνται
καὶ αὐτοὶ ὥστε νὰ θεωρηθῶσι νόμιμοι κύριοι τῶν ὄχι μικρῶν.
ἀλλ' οὔτε καὶ ἐκτάκτως μεγάλων κεφαλαίων των; Πόσων
σήμερον ἑκατομμυριούχων ἴσων καὶ καλλιτέρων τῶν Μουτζό-
πούλων, χωρὶς νὰ ληθῇ ὑπ' ὅψιν ἡ μέχρι χθὲς ἀφάνειά των
ἢ ἡ λάμψις των ἐπὶ τῷ ἀρλεκινισμῷ τοῦ πανταλίου των,
μένει ἀνεξέλεγκτος ἐν τῇ κινήσῃ συνειδήσει ἡ ἀκατάληπτος
δημιουργία τῶν περιουσιῶν των ἐνεκα τῆς αἰνιγματώδους

ὑπάρξεώς των, διότι ἔτυχε οἱ νεόπλουτοι οὗτοι νὰ μὴ ἀναμι-
χθῶσιν ἐν τοῖς δημοσίοις;

Παραλείποντες τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀτομικῶν ἀρετῶν τοῦ
Μουτζόπουλου ἀφίνομεν διὰ τῆς παραδρομῆς αὐτῆς ἀμέρι-
στον τὴν Φιλημονικὴν δόξαν εἰς τὸν ποτὲ, ἀλλὰ πάντοτε ἀνα-
πόφευκτον ἐξυμνητὴν ῥήτορα τῆς μοιραίας ἐκείνης στιγμῆς.
Ὅτι ὅμως τὸν χαρακτηρίζει ὡς συμπαθὲς ἄτομον καὶ ἀπαθῆ
πολιτευτὴν, ἔστω τεκμήριον καὶ τὸ ἐξῆς ἀξιωμακτικόν.

Προχθὲς προσέρχεται παρ' αὐτῷ ἀπαιτητικὸς κομματάρ-
χης ἐπισείων ἀπειλητικῶς τὴν δαμόκλειον σπάθην τῶν ἱσα-
ποστόλων δώδεκα ψήφων του, ἂν δὲν συγκατετίθετο νὰ τοῦ
ἀντικαταστήσῃ δι' ἐνός τῶν ἀποστόλων του, ὑπάλληλον τι-
μῶς ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐργαζόμενον ἐν δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ. Ἐκ
τοῦ ἀφθόνου ἰδρώτος τοῦ δυστυχοῦς ἀνθρώπου καὶ τῆς
γλίσχρου καὶ μόνης ἀπολαυῆς του ἀναμένουσι τὸν ἐπιούσιον
των ὀκτὼ ἀδύνατα μέλη τῆς οἰκογενείας του.

Ὁ Μουτζόπουλος χωρὶς νὰ ἀφήσῃ καὶ φέρῃ εἰς πέρας τὴν
πειθαναγκαστικὴν ρητορείαν του ὁ Ἰησοῦς τῶν 12 κομμα-
τάρχης,

—Προτιμῶ, φίλε μου, τοῦ λέγει διακόπτων αὐτόν, νὰ πάρω
τὰς 13 ψήφους σας στὸ μαῦρο, παρὰ νὰ πάρω στὸ λαίμό μου,
ἄλλαις τόσαις ψυχαῖς καὶ ἄλλαις τόσαις καρδιαῖς νὰ μαυ-
ρίσω.

Θέλομεν λοιπὸν ὡς δῆμαρχον τὸν κ. Τρ. Μουτζόπουλον,
ὅχι ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ του ἱκανοποιεῖται τὸ ἄκρον ἄωτον
τῆς δημαρχικῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ διότι σὺν τῇ τιμότητι, νοη-
μοσύνῃ καὶ ἐμπόρικῃ ιδιότητι τοῦ ἀντιπροσωπεύεται ὁ ἐπι-
κρατέστερος τοῦ τόπου χαρακτήρ: ὁ ἐμπορικὸς. Ὁ Μουτζό-
πουλος εἶναι ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ σήμερον Πειραιῶς. Τότε μόνον
τὸ ζήτημα ἀλλάσσει ὅψιν, ὅταν καὶ ὁ τόπος ἀλλάξῃ τροχίαν
μεταβαλλόμενος ἀπὸ ἐρ ατικὴν κυψέλην εἰς ἀθηναϊκὴν κη-
φηνούπολιν. Τότε πλεόν ἐκτός τοῦ κ. Ὁμηρίδου ἂς ἐκτεθῇ ἐπ'
ἐλπίδι ἐπιτυχίας καὶ ὁ καλαίσθητος κ. Κουμπάκας, ἵνα με-
ταβάλλῃ τὸν Πειραιᾶ εἰς νέαν Βαβυλῶνα καὶ τοὺς καπνοδό-
χους τῶν ἐργοστασίων διὰ τῆς μεταφυσικῆς του μεθόδου εἰς
κέδρους λιθάνου.

Τορὸς

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Παρίσιοι, 12 Ἰουλίου. Τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν δη-
μοσίων ἔργων ὑπουργοῦ, ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε διὰ ψήφων 391
κατὰ 115, νὰ ἐπιληφθῇ τῇ δευτέρᾳ τῆς συζήτησεως τῶν με-
ταξὺ κυβερνήσεως καὶ τῶν μεγάλων ἐταιριῶν τῶν σιδηροδρό-
μων συναφθεῖσων συμβάσεων. Ἡ τὴν συζήτησιν ταύτην ἐπα-
κολούθησας ψηφοφορία μεγάλην θὰ ἔχῃ τὴν σπουδαιότητα
ἂν αὕτη δὲν εἶναι εὐνοϊκὴ, ἐνδέχεται νὰ ἐπέλθῃ ὑπουργικὴ
κρίσις.

Βερολῆνον, 12 Ἰουλίου. Οἱ ἰατροὶ ἠμπόδισαν τὸν κ.
Βίτμαρκ, ἐκδηλώσαντα τὴν πρὸς τοῦτο ἐπιθυμίαν, νὰ δεχθῇ
τὸν κ. Ὁρλώφ, πρεσβευτὴν τῆς Ρωσσίας ἐν Παρίσις. Ἀπε-
φάνθησαν ὅτι ἔχει ἀνάγκην μακρὰς ἀναπαύσεως.